

Modası Asla Geçmeyen Şeyler: Hamaset ve Cerbeze

Sözlüklerde Hamaset için; yiğitlik, kahramanlık, cesaret ve dinleyenleri etkilemek veya heyecanlandırmak amacıyla yapılan abartılı anlatım; Cerbeze'ye de, beceriklilik, girginlik, hilekârlık, aldatıcı sözlerle kurnazlık etme, haklı ve haksız sözlerle hakikati gizlemektir deniliyor.

Bu iki kavram bütün beceriksizlerin, suçüstü yakalananların, kifayetsiz muhterislerin, ehliyet ve liyakat yoksunlarının, tavşana bak derken malı götürenlerin, vazgeçilmez aparatları olmuştur. Bu yüzden, hiçbir zaman modaları geçmez diyorum.

Üyelerinin hayrına, doğru dürüst çalışma yapmayan sendikacıların, en çok kullandıkları araçlar bunlardır mesela. İtibar kaybı veya güven problemi yaşadıklarında; rakip sendika ile ideolojik kavga başlatmak, dış politika olaylarını kendi gündemlerinin başına alıp her yerde hamasi konuşmalar yapmak, milyona varan üyelerin mağduriyetleri devam ederken, sınırlı bir kesime verilen bazı hakları cerbeze ile büyütüp abartmak ve çok iş yapıyor gözükmek, başkalarının başlattığı süreç ve sonuçları kendi emeği ve başarısı gibi sahiplenip reklamını yapmak, 15 Temmuz gibi toplumun yüksek hassasiyet gösterdiği olayların rantını sömürmek, genel kurul kararlarını üyelerden gizlemek, iş ve torpil takibi için yapılan ziyaretleri sendikal faaliyet gibi göstermek.... Say sayabildiğin kadar, hepsine uyar, çoğunda sonuç verir, saf ve masumları kandırmayı sağlar.

Feminist STK yöneticilerinin hepsi, birer cerbeze ustalarıdır. Siz onlara süresiz nafaka zulümdür dersiniz, onlar cerbeze ile kadın cinayetlerini ve kadına şiddeti öne koyar ve sizi bunlardan tarafmış gibi gösterir. 2017'de cinayete kurban giden 2.187 kişiden sadece 409'u kadınlardan oluşuyor. Yani öldürülen insanların %81'i erkekler. Ama kadınların 100'de 1'i kadar gündeme alınmıyor. Her fırsatta kadın cinayetlerinin abartılarak gözlere sokulmasını, bu cinayetlerin etkisiyle hukuk ve uygulamada erkek düşmanlığının iyice kök salmasını amaçlıyorlar. Medya desteğiyle de bunu çok güzel başarıyorlar. Bir

Allah'ın kulu da çıkıp demiyor ki; kadın da olsa, erkek de olsa öldürülenler bizim insanlarımızdır! Cinayetlerin sebeplerini araştırmalı ve bu işin bataklığını kurutmaya yönelik çalışmalıyız. Hiç kimse durup dururken katil olmak istemez! Sapık ve sadist bir kaç manyak çıkarsa, bunların da cezası idam ile en güçlü şekilde verilmelidir. Hukuk sistemi ve uygulaması adeta katil yetiştiriyor! Bu işten rantı olanlar da gizleyemedikleri bir sevinçle şiddeti körüklüyor, mevzuat, uygulama ve medya yoluyla kışkırtmaya devam ediyorlar.

Beceriksiz ve kibir deryası bazı siyasetçiler, boylarından büyük laflar edip altında kaldıklarında, yanlış işleri açığa çıktığında, aynı değişmeyen taktiği uyguluyorlar. Önce gözlerine kestirdiklerine itibar suikasti ile kişisel sindirme ve linç kampanyası başlatıyorlar. Kampanya başarılı olmazsa, kendi şişkin egolarını partilerinin eşdeğeri haline getirerek, yapılan eleştirileri mensubu oldukları partiye ve lidere yönelikmiş gibi göstermeye çalışıyorlar. Bu manevra da kurtarmıyorsa, son çare olarak doğrudan terör ithamı, hainlik yaftası, İslam'a, Kur'an ve Peygambere saldırı varmış, kendileri de güya onları savunuyormuş gibi yaparak aklanmaya uğraşıyorlar. Şıracının şahidi bozacı olacağı için, aynı tiynettiki arkadaşlarıyla muazzam bir dayanışma içinde oluyorlar. Bu kurnazlığın, hamaset ve cerbeze oyunlarının, sağcı, solcu, dindar, seküler farkı olmaksızın, her kesimden siyasetçi tarafından kullanılabilildiğini görüyoruz.

Meşru hakların talep edildiği durumlarda, yine hamaset ve cerbeze ikilisi devreye giriyor. Örneğin, SGK primlerini kanunda belirtilen miktarın neredeyse iki katını ödedikleri halde, müktesep hakları 4447 sayılı kanunla gasp edilen Emeklilikte Yaşa Takılanlara kimse haksızsınız diyemiyor. Ama EYT nin hakları verilirse SGK batır diye cerbeze yapıyorlar. Bütün emeklilere yılda iki defa prim dağıtabilen SGK batmıyor, belediye ve şirketlerden trilyonluk SGK primleri tahsil edilmeyince batmıyor, ama EYT lerin hakları söz konusu olunca imkansız deniliyor. Aslında bu iş kedi ile ciğer hikayesi gibi. SGK primlerle dönüyorsa EYT'lerin iki kat ödediği primler nerede diye sormak lazım. EYT mevzusunda mağdur ve mazlum bırakılanların yöneticilere güveni kalmamıştır. Hamaset ve cerbezeye karınları doymuştur.

15-18 yaş arası gençlerin yapmış oldukları evlilikler yasaklanıyor ve tecavüz cezasıyla gençler hapiste çürütülüyor. Bu gençlerin eşleri ve çocukları da dışarıda her şeyden yoksun, perişan bırakılıyor. Ailelerinin bilgisi dahilinde akranlarıyla evlenen, zinadan korunmaya çalışan gençlerimizi yokluğa mahkum ediyoruz. Gençlerin karşılıklı rıza olma şartı ile zina özgürlüğü var ve neredeyse bütün medya tarafından da teşvik ediliyor. Zina serbest, nikah yasak! Şu anda hapislerde çürüyen, eşini ve çocuklarını göremeyen 8.000 civarında genç evlinin olduğu söyleniyor. Toplumdan yükselen feryatlar siyasetçilere ulaşamıyor. Bazen insafa gelip çözüm yoluna girdiklerinde, en azından hapiste kalanlara bir seferlik af gelmesi söylendiğinde, feminist örgütler ve aile düşmanı odaklar hemen çocuk tecavüzüne af geliyor diye cerbeze yapıyor, ortalığı karıştırıyorlar. Genç akranların severek yaptıkları evlilikler ile, genç kızların kendilerinden çok yaşlı adamlarla istemeden evlenmeye zorlanmalarını bir tutuyorlar. Siyasiler de onların şerrindense halkı üzmemeyi, geri adım atmayı tercih ediyor, Milleti kendilerine küstürüyorlar.

Ehliyet ve liyakat yoksunu bürokrat ve idarecilerde, hamaset ve cerbezeyi kullanmakta ustalaşır. Çünkü dikkatleri başka yönlere çekmeleri, çok mühim işler başarıyormuş gibi görüntü vermeleri gerekir. Her şey normal seyirinde gitmiş olsa, gerçek performansları ortaya çıkacağından, eksik ve hataları, neden oldukları zararlar sırtacağından, olağan üstü şartlar varmış imajını vermek isterler. Kriz döneminde hoşgörüler genişler, ayıplar görmezden gelinir. Her gelen enkaz devir almıştır, önceki yönetimin yanlışlarını toparlamakla meşguldür vs vs...

Hamaset ve cerbeze bütün kırışıkları örten fondoten gibi makyaj için kullanılıyor. Ama kullanıldıkça değerini ve gücünü yitirdiğinin, altındaki cildi bozduğunun bilinmesi lazım artık. Günümüzde iletişim ve bilgi kaynakları zenginleştiği için, tek taraflı sansürlü-çarpıtmalı beyanlar, asılsız iddialar işe yaramıyor. Sadece başvuranın prestij ve karizma kaybına yol açıyor.

İnsanların, hamaset ve cerbeze yapanları kolayca ayırt edebildiğini, hüküm vermeden önce araştırmayı alışkanlık haline getirdiğini, eskisi gibi dolmuşa gelmediğini anlamamız lazım. Burun havaya yükseldikçe, ayağın çukura ve pislige düşme olasılığı artar. Kibirden uzak durarak işimize bakmak, yapabileceğimiz işe talip olmak ve yapamadığımızı anladığımızda geri çekilmeyi de bilmek gerekir.

Yüce Rabbim bizlere hamaset ve cerbezeye tenezzül etmeyen liderler ve yöneticiler göndersin. Hamaset ve cerbeze simsarlarının şerlerinden de muhafaza eylesin. Amin...

Görsel Kaynağı: <https://ptexgroup.com>

Demokrasi v5.0 : Akrabalarla Yönetim Sistemi

Eşsiz vatanımız Anadolu'da, kurulan son devletimiz, Türkiye Cumhuriyetidir. İnşallah hayırlı yönde gelişerek, Milletimiz var oldukça yaşamaya devam edecektir.

Genç Türkiye Cumhuriyeti gibi, demokrasi kültürü de gelişerek değişmeye devam ediyor. Önemli dönemlere kısaca bir göz atarak, son versiyonu ayrıntılı inceleyelim. Ne dersiniz?

Demokrasi 1.o - Sözde Demokrasi Dönemi

Cumhuriyetin ilk döneminde, zamanın olağanüstü şartları ve hakim güçlerin yönetim tercihleri nedeniyle, fiili demokrasi uygulanmamıştır. 1946 yılına kadar, tek partili yönetim sistemi hakim olmuştur. Arada seçim yapılarak çok partili demokratik sistem test edilse de, devamı gelmemiş ve rakip partiler bir şekilde saf dışı bırakılmıştır.

Demokrasi 2.o - Gerçek Demokrasi ve Darbeler Dönemi

1946 yılında yapılan genel seçimler, gerçek demokrasi için ilk bebek adımları oldu. Seçimde açık oy, gizli tasnif yapıldığı için sonuçlar şaibeli çıktı. Buna rağmen, ilk defa CHP dışında Demokrat Parti (DP) ve Bağımsız Mebusların Mecliste yer almaları sağlandı. Sonraki 1950 seçimlerinde, DP büyük bir patlama

yaparak iktidarı devraldı.

DP iktidarı, 1960 yılında 27 Mayıs askeri darbesiyle yıkıldı. Başbakan Adnan Menderes, Bakanlar Fatih Rüştü ZORLU ve Hasan POLATKAN Yassıada Mahkemelerinde yargılanarak idam edildi. Celal BAYAR'da idama mahkum oldu ancak, yaş haddinden dolayı cezası ömür boyu hapse çevrildi. Birkaç yıl sonra serbest bırakıldı.

27 Mayıs darbesi, lanetli bir geleneğin başlangıcı oldu. Neredeyse her 10 yılda bir darbe yapılarak, demokrasiye hard format (bilişimde tam ve derin biçimlendirme) atıldı.

Demokrasi 3.o - Güçlü Demokrasi: Darbelere Dirençli Dönem

Her darbeden sonraki ilk genel seçimlerde, halkın tepkisi sandıklarda darbecilere karşı oy vermekten öteye geçemedi. Darbecilere karşı aktif direniş gösterilmesi gerektiği 28 Şubat post modern darbesinden sonra ortak kanaat haline geldi. Artık, Millet'in temsilcileri darbelere karşı daha dayanıklı ve dirayetli olacaktı. Nitekim, 27 Nisan 2007'de yayınlanan e-muhtıraya karşı Hükümetin dik ve kararlı duruşu yeni bir dönemin başladığının göstergesiydi.

27 Nisan'dan sonra yapılan açık ve örtülü darbe girişimlerine karşı, toplumsal direnç gittikçe yükseldi. 15 Temmuz 2016 tarihinde yapılan darbe teşebbüsü, Millet'in topyekun birliğinin ve kenetlenmesinin zirvesini gösterdi.

Demokrasi 4.o - Hemşehrilerle Yayılma Dönemi

Kentlerde fabrika ve diğer iş imkanlarının artması, kırsal bölgelerde yaşam şartlarının daralması yüzünden, kırsaldan-kente düzenli ve sürekli göçler yaşanmıştır. Göçlerin seyrinde, öncülerin sağladığı imkanları paylaşmak için hemşehrilerini davet etmeleri de önemli rol oynamıştır. Bir kurum veya kuruluşta çalışanların memleketi yöneticilere göre ağırlık kazanmış, sonra da bu ağırlık sayesinde yöneticileri de onlar belirler olmuştur.

Kurumların genel kadrosunu, esnaf yapılanmasını veya meslek mensuplarını belirli şehirler tayin edebilmektedir. Pastacıların daha çok Kastamonu, fırıncıların Rize, aşçıların Bolu'dan çıkması gibi. Hemşehri dayanışması günümüzde de etkinliğini devam ettiren klasik bir sosyal düzendir.

Demokrasi 5.o - Akrabalarla Yönetim Sistemi

Özgürlüklerin genişlemesi, imkanların artması, yönetimde geçen sürenin uzaması ve paylaşımda yükselen rekabetinin etkisiyle, demokrasi içinde özel bir idare tarzı doğmuştur: Akrabalarla Yönetim Sistemi (**AYS**)!

Akrabalarla yönetim sistemi, v4.o'daki hemşehri sistemi kadar geniş, halkçı, hayırsever ve açık bir yapı değildir.

Sırf hemşehri diye, herkesi dahil edecek genişliği sağlamaz. Daha özel ve sınırlı elitlerden seçilir. Yöneticiler ya aile içinden veya en fazla 2.derece yakın akrabalarından seçilir. Bu durum ibretlik bir şekilde, belirli siyonist ailelerin gücü ve parayı parsellemesine benzer.

Hemşehri dayanışmasında temel dürtü onları işe yerleştirmek ve çoğunluğa kavuşmak iken, AYS'de amaç hayır değil, gelirleri ve gücü kontrol altında tutmak, paylaşmayı toplamak ve yönetimde tekeli sağlamaktır.

AYS; yola beraber çıkılan insanların, engebeli araziler aşılarak düzlüğe ulaşıldığında terk edilmesinin, yolların hep düz kalacağına zannedilmesinin, yolları düzelden gücün sadece kendilerinde olduğu

yanılığının ve uzun dönemde yaşanan güç zehirlenmesinin bir sonucudur.

AYS'de akrabalık ilişkileri mümkün olduğu kadar saklanmaya çalışılır. Aile üyeleri ahtapot kolları gibi kurumları sarabildiği gibi, saklı kalmak adına kurumlar arası çapraz yönetici atamaları ile gizlenmekte istenebilir.

Ehliyet ve liyakat kriterlerinden daha önce aile ve akrabalık bağları dikkate alınır. Ehliyet ve liyakat yerlerde geziniyorsa çözüm olarak aile ferдинin yanına yöresine konuya hakim danışman ve asistanlar monte edilir.

AYS'de siyasal görüşlerin de bir önemi yoktur. Çıkar birliği ve sürekliliği sağlayabilmek için, aile üyeleri birbirine zıt parti ve diğer oluşumlarda temsilciler bulundurur.

Hemen her konuda olduğu gibi AYS kurulumunda referans alınan kutsal aileler vardır. Onların uygulaması diğerlerine örnek ve bahane olur. Zirvelerde dolaşan ve kerameti kendinden menkul şekilde, hemen her ferдинin kritik noktalarda görev aldığı mucizevi soyadları da vardır. Sıradan fanilerin, mahkeme kararıyla soyadlarını bunlardan yapası gelir.

Hz. Osman-ı Zinnureyn (r.a.) efendimizin, halifeliğinin son 6 yılında akrabalarına yönetimde fazlaca yer vermesi, fitne ve fesadın Müslümanlar arasında yayılmasına zemin hazırlamıştır. Osmanlı Padişahları da özellikle İstanbul'un fethinden sonra, akrabaların saraya dolmasını önlemek için Türk aile kızlarıyla evlenmekten kaçınmış, yabancı asıllı ve sarayda yetişmiş Cariyeleri tercih etmiştir.

AYS, güvenlik ve kefalet gibi masum sebeplere dayanarak başlatılsa da; fırsat eşitliğini katleden, kin ve husumet tohumlarını yeşerten sonuçları kaçınılmazdır. Beyin göçünü tetikleyen, proje ve araştırmaların önünü kesen bir atmosferdir.

Ehliyet ve Liyakat arka plana atıldığı için, AYS yöneticileri büyük hata ve israfların temel sebebi olabilmektedir. Sahip oldukları sıradışı güç ve kuvvetin etkisiyle pervasız, hesapsız ve mantıksız işlere girmekten çekinmezler. Yetersiz yöneticilerin hemen hepsi üstlerine karşı yalaka ve omurgasız, altlarına karşı despot, acımasız, kibirli ve saldırgandır. Aykırı görüşlere ve yapıcı da olsa eleştirilere tahammülleri yoktur. Bu yüzden AYS yapılanmasının olduğu tüm kurumlarda mobbing uygulamaları kurumsal bir politika haline dönüşür. Sabredenler veya mecbur olanlar kalır, kaçabilenler ise ilk fırsatta giderler.

AYS yapılanmasının mühim bir göstergesi de, önemli kurum ve kuruluşların veya resmi kurulların yönetim kurulu üyelikleridir. Seçkin aile mensuplarının buralara özenle yerleştirildiğini ve bir kaç maaş bağlanarak nemalandığını takip edebilirsiniz. Medyaya yansıyanlar, gerçek yapılanmanın çok küçük bir kısmıdır. Ballı aile ve akrabaları ortaya çıkarabilme imkanı, yine devletin kendi elindedir. 2016 yılından beri SGK'ya yüksek borcu olan kurum ve şirketlerin dahi açıklanmadığını düşünürsek, devletten böyle bir adım beklemek saflık olacaktır.

AYS genel olarak haksız bir zeminde, fırsatçı, sömürücü bir yapıda geliştiği için, gerçekten doğru olabilecek atamalara da şaibe gözüyle bakılmaktadır. Bu yüzden, seçilerek göreve gelenlere karşı da güvensizlik, ümitsizlik ve hoşnutsuzluk duyguları artmakta, her konudaki karar ve işlemleri de şüphayle karşılanmaktadır. Aşağıdaki karikatür, bu gerçeği tüm çıplaklığıyla ortaya koymuştur.

Sonuç olarak, AYS demokrasimizin gelişmiş bir modeli değil; hastalanmış, kokuşmuş ve çürümeye yüz tutmuş, acilen tedavisi ve ameliyatı gereken kangrenli bir çeşiddir. Darbeci alçaklara da, darbe için en güzel bahaneleri sunan bir vaziyettir. Durumun vahametini gören ve yaşayan insanların uyarı ve talepleri, böyle bir yazıya neden olmuştur. Testi kırılmadan, araba yoldan çıkmadan önce uyarmak ve söylemek, hepimizin ortak görevidir.

Yüce Rabbimiz, AYS hastalığımızı tez zamanda tedavi etmeyi, yönetimde hakkaniyeti, ehliyet ve liyakati tekrar hakim kılmayı Milletimize ve Devletimize nasip eylesin!

Amin, amin, amin!

Görsel kaynağı: <https://cdn130.picsart.com/270593900049211.png>

Uzaya Çıkamayanlar Denize Açılınsın!

Kibir şeytandan gelir. Bazı insanların zenginlikleri, makam ve şöhretleri, yürürken çenelerinin de yükselmesine neden olur. Bazıları da, zaman içinde farkında olmadan kibir abidelerine dönüşür. Bu tür insanlara karşı Rabbimiz: *“Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma. Çünkü sen (ağırlık ve azametinle) ne yeri yarabilir ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.”* (İsra-37) şeklinde ihtar ediyor.

Kibir hastalığına yakalananların kendilerine gelmeleri için, uzaydan nasıl görüneceklerini düşünmeleri tavsiye edilir. Alemde ne kadar az yer kapladıkları, aslında ne kadar aciz ve sınırlı oldukları anlaşılabilir diye. Mesela uçağa bindiğimizde, yerdeki insanların gözle seçilemez hale geldiğini, varlığıyla övünülen bina ve arabaların, ne kadar küçük ve çelimsiz görüldüğünü fark edebiliyoruz.

Aalıştığımız görüntüler zamanla sıradanlaşıp, etkisini yitirebiliyor. Bu durumda şuur körlüğü başlıyor. Uçağa binmenin de etkisi bir süre sonra kayboluyor. Şayet uzaya çıkabilmiş olsaydık, acziyetimizin dehşetli derinliğini çok daha iyi görebilirdik.

Aslında, farkındalığın boyutunu ve etkisini hissetmek için aynı anda bir kaç duyu ve duyguyu da yaşamamız gerekir. Mesela, araç içindeyken saatte 100 km hızla bile gitseniz ciddi bir heyecan duymazsınız. Çünkü korunaklı oturduğunuz için arabayı hissedersiniz ve camdan dışarıyı izlersiniz. Ama üstü açık bir araçla, rüzgarlı hava ile bedeniniz bütünleşerek giderseniz, 100 km hız sizi çok rahatsız edebilir. Üstü açık araçta 50 km hızla gitmeniz, normal araba içinde 100 km ile gitmenizden daha heyecanlı olabilir. Çünkü rüzgarı, hızın ve havanın basıncını doğrudan yaşarsınız ve hissedersiniz. 7 Boyutlu sinema gösterimleri de bu yüzden daha etkili ve eğlenceli olurlar.

Aczini ve haddini bilmek isteyenleri denize açılmaya davet ediyorum. Tabii ki yüzmeyi öğrenmeniz ve bazı tedbirleri de almanız şartıyla! Benim rahatça denize açılabilmem için, yaklaşık 2 yıl kapalı havuza düzenli giderek eğitim almam ve kondisyonumu yükseltmem gerekti. Geçtiğimiz yıldan itibaren, çok

şükür deniz fobimi de yenerek; Van Gölünde, Tatvan'daki Nemrut Dağı Krater Gölünde, Ege ve Marmara Denizinde yüzmenin zevkine ve heyecanına varmaya başladım.

Hava güzelse, akşam üzeri sahile gidiyor, kayalıkların üzerinde maske ve paletimi takarak kendimi usulca suya bırakıyorum. Büyük bir huzur ve güven duygusuyla. Çünkü, düzgün şekilde atlarsam zarar görmeyeceğimi, suyun beni sarmalayıp kaldıracığını ve hareketlerime uygun karşılık vereceğini biliyorum!

Kıydan uzaklaştıkça kaderimle baş başa kaldığımı, güvendiğim insanların ve imkanların bir yerden sonra faydalarının dokunamayacağını hissediyorum.

Kendi kulaçlarımla ilerlemek, emeğimin karşılığında aldığım mesafeyi gösteriyor ve başarma duygusunu tattırıyor.

Sakin ve düzenli nefes alıp vermeyi başardığımda, denizle birlikte yüzmenin ritmini yakaladığımda, kainatla uyumu sağladığımı düşünüyorum. Denizde özgürce yapabileceğim hareketler var. Ama sınırlarım da var. Dengeyi korumak, denize tabii olmak ve aslında teslim olmak zorundayım. Çırpınarak yenebileceğim bir şey değil. Gereksiz her bir çırpınışı beni tüketiyor. Gücümü azaltıyor, sudaki süremi daraltıyor. Vaktimi ve enerjimi verimli kullanmalıyım.

Kendimce küçük hedefler belirliyorum. Denizde avlanan bir balıkçı sandalı gibi. Etrafından dolaşmaya niyet ederek, başlıyorum kulaç atmaya. Niyetim bu olsa da, bazen durup bakmam gerekiyor. Yönüm doğru mu? Hedeften şaşmış mıyım? Hayatta böyle değil midir? Hedef koyup çalışırız ama, arada kontrol etmezsek menzilimiz şaşmış, yolumuz kaymış veya kaynaklarımız tükenmiş olabilir. Kafayı bazen sudan çıkarmazsam, sandala varmayı umarken kayalıklara gidebileceğimi, açık denizde alakasız bir yönde olabileceğimi öğrendim!

Hayat denizinde bazen yolumuzu kaybettiğimizi fark edemeyiz. Güvenilir dostlarla istişare edebilmek, böyle zamanlarda en güzel nimetler arasındadır.

Rabbimizden başka, her şeyin bir sınırı vardır. Sürpriz üzüntüler ve sıkıntılara düşmemek için, en başta kendi sınırlarımızı bilmek zorundayız. Denize açılırken, Adalar yönünde gittiğim her metrenin, aynı zamanda dönüş yolumun da olacağını bilmek ve enerjimi dengeli kullanmak zorundayım. Denize artistlik sökmez. Keyifle ama ölçüsüzce atılan her kulaç, dönüşte bir kabus yolculuğuna neden olabilir. Küçük panikler büyük belaları önleyebilir. Yeter ki sinyalleri doğru okumayı ve değerlendirmeyi iyi öğrenelim. Ben kaslarımdaki küçük sancılardan ve nefesimdeki ritm kaymalarından çözmeye başladım.

Deniz, neyi istiyorsak ona göre hazırlık yapmamız gerektiğini de iyi öğretiyor. Yüzerken çıplak elle sadece deniz anası yakalayabilir, midye veya deniz yıldızı toplayabilirim. Balık avlamak için olta veya zıpkın takımına ihtiyacım olduğu kesin. Çıplak elle kefal balığı yakalayacağını iddia edenler, haddini bilmeyen kişilerdir. Bu kişileri aynı şartlarda işe alanlar da, ehliyet ve liyakat düşmanı yöneticiler olabilir ancak.

Yüzerken tek başına kalırsınız. Nefis muhasebesi yapmak ve düşünmek için mükemmel bir ortamdır. Rabbimize teslim olarak, onun kurallarına uyarak yüzeyde kalabilirsiniz. Cüz-i irade gibi, cüz-i kuvvetinizle, ancak belirli bir derinliğe inebilirsiniz. Nefesiniz ve gücünüz sınırınız olur. Dikkatli olursanız, deniz sizi sahile ve selamete ulaştırabilir. Aksi takdirde gücünüzü tüketen, nefesinizi kesen ve nihayetinde canınızı alan katiliniz de olabilir. Dünya hayatı da böyle değil midir? Kulluk imtihanımızı başarıyla verebilirsek, inşAllah Cennet Ehline karışanlardan olacağız. Başaramazsak, kendi Cehennem ateşini dünyadan götüren bedbahtlardan olma zilleti de var!

Rabbimiz, bizleri nefsimizi ve ehlimizi (ailemizi) Cehennem azabından koruyabilenlerden eylesin. Amin...

İstihdam Politikalarında Ehliyet ve Liyakat Unsurlarının Kapsam Derlemesi

İSTİHDAM POLİTİKALARINDA EHLİYET ve LİYAKAT UNSURLARININ KAPSAM DERLEMESİ

Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi/ Social Sciences Research Journal -BANÜSAD, 2019; 2(1), 87-100

Ercan ÖZÇELİK*
Dr. Öğr. Üyesi Süreyya YILMAZ**

ÖZET

İnsan kaynaklarının işe yerleştirme kısmı olarak tanımlanabilecek istihdam politikaları içinde ehliyet ve liyakat kavramlarına sıkça vurgu yapılmaktadır. Ehliyet ve liyakat kavramlarının kapsam genişliği ve derinliği ise belirgin şekilde ayrıştırılmadığından kavramsal geçişler, eksik veya hatalı anlam yüklemeleri de yapılabilmektedir. Bu derleme makalesinde ehliyet ve liyakat kavramlarının kendi alt bileşenlerinin tespiti ve sınıflanabilir farklılıklarının ortaya konulması hedeflenmiştir. Ehliyet ve liyakat unsurları, kamu veya özel sektör ayrımı yapılmaksızın istihdam süreçlerinin tamamında göz önüne alınması gereken değişkenlerdir. Bu ifadelerin kapsam ve derinlikleri doğru anlaşıldığında vazgeçilebilir veya eksikliğine tolerans gösterilebilir personel nitelikleri daha iyi anlaşılacaktır. Mutlaka istenen niteliklerin de altı daha net çizilmiş olacaktır.

Anahtar Kelimeler: İstihdam, İşgücü, İnsan Kaynakları, Beceri, İstihdam Kararı, İşe Alma, Nitelikler

JEL Kodları: J20, J21, J24, M51

* Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sağlık Yönetimi Doktora Öğrencisi İstanbul/Türkiye e-

posta: ercan.ozcelik@st.uskudar.edu.tr

** Üsküdar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sağlık Yönetimi Öğretim Üyesi İstanbul/Türkiye e-

posta: sureyya.yilmaz@uskudar.edu.tr

Makalenin tam metin dosyasına dergiden ulaşmak için tıklayınız:

<https://dergipark.org.tr/download/article-file/747922>

Etkili Sendikacılık Nasıl Olmalıdır?

İnsanlar arasındaki hak ve adalet mücadelesi, dünya döndükçe devam edecek bir süreçtir. En sonunda hesap gününde; kimin haklı, kimin haksız olduğunu söyleyecek ve gereğini yapacak olan da Yüce Rabbimizdir.

Peygamber Aleyhisselam bizlere, bir kötülük gördüğümüzde elimizle, yapamazsak dilimizle düzeltmeye çalışmamızı, bundan da aciz kalırsak, kalbimizle buğz etmemizi emretmiştir.

Sendikalar, hak ve adalet mücadelesinin kurumsal yapılarındandır. Üyelerinin haklarını savunmak ve geliştirmek en temel görevleridir.

Faaliyetlerini yaparken de, ekonomik ve sosyal gerçekliğe uygun, adilane yaklaşımlarda bulunmaları da, topluma karşı olan ahlaki sorumluluklarıdır.

Vur-kaç fırsatçılığı, hep bize bencilliği yerine; sürdürülebilir, makul, dengeli ve diğer grupları da gözetir tavırlar sergilemeleri beklenir.

Yılların birikimi, emek ve gözyaşları ve hatta, canlarından olan insanların sayesinde ulaşılan, sendikal faaliyet haklarının doğru icra edilmeleri lazımdır.

Sözü daha fazla uzatmadan, etkili ve güçlü sendikacılığın nasıl olabileceği ve temel sorunlar hakkında görüşlerimi paylaşmak istiyorum:

- Sendikalar, tabanlarının ve üyelerinin yapısına uygun ve orantılı faaliyetlerde bulunmalı. Taleplerinin ağırlık merkezini üyelerinin yoğunluğu oluşturmalıdır. Çeşitli çıkar beklentileri nedeniyle, asıl tabanlarını ihmal ederek, başka gruplara yaranmaya çalışanların doğru sendikacılık yaptığı söylenemez.
- Sendika delegelerinin seçimi, şeffaf ve adil şartlarda yapılmalıdır. Herkese ulaşan seçim duyuruları ile, katılımın yüksekliği aranmalıdır. Kapalı kapılar arkasında, kimselere haber verilmeden, önceden hazırlanmış listelerle, sözde seçim tiyatrosu oynayanların alacakları kararlar ipotekli olacağından, bağımsız ve bağlantısız olamaz. Adrese teslim seçilen delegelerden, adrese teslim şakşakçılık ve koşulsuz itaat çıkar.
- Delegelerin tabanı temsil gücü yüksek tutulmalıdır. Belirli şehirlere, etnik gruplara, siyasi görüşlere ve mesleklere dayalı yapılanma ile; tabanı yansıtmayan, suni çoğunluklar kurulmasına müsaade edilmemelidir. Temsil kabiliyeti düşen delegelerin, iradeleri de zayıflayarak, başkalarının güdümünde davranmak zorunda kalacakları bellidir. Sendikacılığı, kendi çevresine menfaat temin etmekten öteye götüremeyen, dar görüşlü ve bencil kişiler yüzünden, insanların güveni sarsılmakta ve birlikte hareket etme kararlılığı kırılmaktadır. Çünkü, çarpık seçilen delegeler içinde, kendi çevrelerinin temsilcilerini göremez ve aidiyet duygularını besleyemezler.
- Sendikaların, özellikle yöneticilik pozisyonları için sıçrama tahtası olarak kullanılmasına fırsat verilmemelidir. İster sağcı olsun, ister solcu, ister ülkücü olsun, ister komünist, her sendikanın ağaları vardır ve bunlar da fırsatını buldukları anda, kendilerini destekleyen siyasi partiden milletvekili olmaya gayret ederler. Şansları yaver giderse Bakan bile olabilirler. Siyasette tepelere tırmanınca da, eş, dost, çoluk-çocuk, damat, akraba ne varsa, kamuda veya kamunun etkisindeki kurum ve firmalarda, en güzel görevlere getirmeye başlarlar. Böylece gariban sendikacılıkla başlayan maceraları, her yere kök salmış hanedanlara dönüşür. Siyasette koltuk bulamayan sendikacılarda, kamuda artık Allah ne verdiyse; Daire Başkanlığı, Genel Müdürlük veya Kurul Üyelikleri gibi, daha mütevazı makamlara geçmeye çalışırlar. Merkezdeki ağalar böyle yapınca, taşradaki beylerimiz boş kalır mı? Onların ne suçu vardır? Onlarda, nerede boşluk bulabilir veya kimlerin koltuklarını kaydırabilirlerse, kurum ve kuruluşların yöneticilik makamlarını işgal etmeye odaklanırlar. Haklarıdır ama, bunca zaman sendikada ne emekler verip, milletin işleriyle uğraşmışlar, toplantı ve bilumum etkinliklerde ağalarla boy gösterip, alkışlar yaparak resimler vermişler. Onlar makamlara gelmesin de, kimler gelsin? Efendim? Ehliyet ve liyakat mı dediniz? Sendikadan dedik ya, daha ne kurcalayıp fitne çıkarıyorsunuz? Fazla konuşmanız hayra alamet olmaz ha, bilirsiniz!
- Sendikalar, yönetici atamalarında pazarlık ve iş takipçiliği basitliğine düşürülmemelidir. Eğer bir sendika, hangi yönetici personelini üye olmaya daha çok zorlar veya, tuhaf ta olsa her talebimizi

karşılar mantığıyla kulis yapmaya odaklanırsa, ne o sendikadan, ne de o sendikanın desteklediği yöneticilerden fazla hayır gelmeyeceği bilinmelidir. Sendika referansı, ehliyet ve liyakat değerlerinin üzerine çıkarılıyorsa, Peygamber Aleyhisselamın *“İş ehli olmayana verildiği zaman, kıyameti bekle.”* sözüne muhatap olacağımızı da hatırlamamız gerekir.

Sendika yöneticileri ile sendika temsilcileri arasında, pin-pon topu gibi dönen, zoraki ve dışa kapalı ziyaret-etkinlik çemberleri kırılmalıdır. Ne demek istiyorum? Nedense, ilçe ve il sendika yöneticileri, hep sendika temsilcileri hasta olduğunda veya onların mutlu gün törenlerinde boy gösterir. Yöneticilerin fani üyelerle ilgilenmesi için, ancak medyatik dayak veya ölüm gibi ağır olayların meydana gelmesi gerekir. Verilen resimlerin büyük bir çoğunluğu, yönetici-temsilci arasında dönüyor. Zaten temsilci ve delegeleri de yöneticiler tayin ettiği için; sen, ben, bizim oğlan etkinliklerinden öteye gidemiyorlar.

Sendika yöneticilerinin veya temsilcilerinin makamları ziyaret hastalıklarını da tedavi ettirmeleri gerekir. Elbette, belirli zamanlarda ve gerektiğinde ilgili kurumun yöneticileri ziyaret edilmeli ve üyelerin sorunları hakkında görüşmeler yapılmalıdır. Ama bizim ülkemizde böyle olmuyor. Ankara'daki sendika ağaları zaten ulaşılmaz yüce dağlarda ve meclislerde geziyorlar. Değil ki onlarla görüşmek ve sorunlarını paylaşmak, bir etkinlikte lütfederlerse tokalaşmak bile her faniye nasip olamıyor. Yerel sendika derebeylerimize gelince ise, kurum ziyaretleri bir nevi protokol ağırlığı ile, dik burunlu, kibirli tavırlar içinde, doğrudan yöneticilerin makam odalarına hızlıca geçiş şeklindedir. Nasibiniz olursa ve denk gelmişseniz, girerken ve çıkarken sadece selamlaşır ve tokalaşırsınız. Onun sizi dinlemeye niyeti ve sözde zamanı da yoktur. Siz de ona ayak üstü derdinizi açacak kadar rahat olamazsınız zaten. He he deyip geçersiniz. Zira, defalarca davette bulunsanız da derebeylerimizin size ayıracak vakti ve enerjisi söz konusu değildir. Hem sizin ne faydanız olabilir ki kendilerine? Ne işlerine yarayabilirsiniz? Ziyaretine gittiği kurumlarda, sıradan üyeleri görmezden gelerek, daima yöneticilerin odasında veya kuyruğunda bulunmayı marifet sayan, kibir küpü, ne oldum delisi sendika yöneticilerinden ve temsilcilerinden gına geldi herkese.

Sendika yöneticileri ulaşılabilir, erişilebilir ve konuşulabilir olmalıdır. Sendika yöneticiliğine soyunan insanların; daha anlayışlı olmaları, övgülerin yanı sıra eleştirileri de olgunlukla kaldırabilmeleri beklenir. İletişim bilgilerini gizleyen, sosyal medyada takipçilerini bile seçerek izin veren, kendisine şikayetçi olduğunuz konularda biraz baskı kurunca da, hemen su koyverip bozulan ve sizinle iletişimini temelli kapatmaya niyetlenen tiplerden sendikacı olmayacağı aşıkardır. Sendikacıların, en azından hayranlık besledikleri ve bir gün yerlerine geçmeye heveslendikleri siyasetçiler kadar ve aslında çok daha fazla ulaşılabilir ve konuşulabilir olmaları gerekir. Daha da ayrıntı vermenin bir faydası olur mu bilmem. Sendikacıları bilenler, ne demek istediğimi anlamıştır zaten.

Yazdıkça arkası gelen sendika sorunlarını daha fazla uzatmadan, ekleme ve düzeltme hakkımı da mahfuz tutarak, burada tamamlıyorum.

Allah-u Teala cümle işçi ve memur kardeşlerimizi, sararmış ve kuruluş gayelerinden sapmış sendikaların

zararlarından muhafaza eylesin. Sendikalarımızın, en gariban üyesinden, en cafcıflı liderine kadar, her konuda adalet ve samimiyet üzere olmalarını da nasip ve müyesser eylesin.

Amin...

Görsel Kaynağı: <https://www.touchdynamic.com>